«Заранiца»

Літаратурная старонка

Надзея ПАРЧУК, г. Брэст

Першасловы

Шануй святое слова "маці",
Як залацінкай даражы,
Бо ад яе ўсмешкі ў хаце
Святлее, промніцца ў душы.

Прыветны свет, жыццё лагодзіць,
Знікае ў сэрцы сум-разлад,
Бы сонца, зноў надзея ўсходзіць
Пасля матуліных парад.

Нам гэта лёгка і прыемна
З матуляй гутарыць сваёй.
І не спрабуй схлусіць – дарэмна:
Ты нібы шкельца перад ёй.

Адчуе маці бездакорна
Няшчырасць роднае душы
І скажа ціха, памяркоўна:
"Дзіцятка, лепей не грашы!"

Пасля матулінай замовы
Анёлак дорыць нам спакой...
"Матуля", "маці" – першасловы
Гучаць спрадвечна над зямлёй.

Напамін

Яшчэ, мой дружа, ты шчаслівы,
Калі матуля, тата ёсць;
Пакуль яны ў цябе жывыя –
З табою радасць, маладосць.

Пакуль яны – на гэтым свеце,
Дык ты для іх – заўжды дзіцё...
Павер: няма на ўсёй планеце
Людзей з больш шчырым пачуццём.

Кім ты б ні стаў – ім застаешся,
Сыночкам родным ці дачкой.
Чаму ж тады не прызнаешся
Бацькам у любасці сваёй?

Няўжо лягчэй сказаць благое,
Чым вымавіць: "Я вас люблю!.."
Альбо з малітваю святою
Звярнуцца: "Божа, дай, малю,

Здароўя татачку і мамцы,
Пашлі ім доўгія гады,
Каб мне было з кім павітацца,
Было прыехаць мне куды..."

Сябры мае! Бацькоў шануйце.
Вам Богам дадзены яны.
Не дакарайце, не крыўдуйце,
Калі вы існыя сыны.

Дзе б ні жылі вы, ні хадзілі,
А цвёрда помніце заўжды:
Яны на свет вас нарадзілі,
Каб іх прадоўжылі гады.

Святы абсяг

Перада мной – святы абсяг
Майго раздольнага Палесся,
Мая тут Бацькаўшчына ўся
З цудоўнай мовай, звонкай песняй.

Тут нарадзіліся калісь
Мае бабулі, прадзядулі.
Іх бласлаўляла гэта высь,
Малітвы іх нябёсы чулі.

Палескі мой святы абсяг,
Не разлюбіць цябе ніколі.
Лячу сюды, каб у гасцях
Табой надыхацца ўволю.